

af Sygdom, naar den varer over 14 Dage. Vi forlange, at Budene skulle være Medlem af en Sygekasse, der yder mindst 1 Kr. 25 Øre om Dagen, og efter 14 Dages Forløb erstatte vi saa Forskellen mellem Budets Udgifter til Stedfortræder, Læge og Medicin og Tilskuddet fra Sygekassen. Næstforrige Finansaar beløb dette sig til 6,126 Kr. og sidste Finansaar til 5,178 Kr. til gennemsnitlig 150 Bude aarlig. Vi kunne selvfølgelig godt sætte denne Termin, som nu er 14 Dage, længere ned, det skal jeg gerne være villig til. Spørgsmaalet om Statsansættelse skal jeg ogsaa vedblivende overveje og undersøge, men det er vanskeligt, og jeg tror, man overvurderer Værdien heraf, ingen bliver vilkaarlig smidt bort. Jeg henviser til den Liste, jeg gengav før, over den Række af Tillæg og Lønningsforhøjelser, som Landpostbudene have opnaaet i de sidste 10—12 Aar, og som vise, at der saavel fra Administrationens som fra Bevillingsmyndighedernes Side er al Ønske om at lønne Landpostbudene saa godt som det overhovedet er muligt og at tage Hensyn til berettigede Krav.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange) beklagede ikke at se 2 Poster paa Indenrigsministeriets Budget vedrørende Industri og Haandværk forhøje, skønt det var ham bekendt, at Fællesrepræsentationen havde andraget derom. Det første angik „uformuende Elevers videre Uddannelse“, hvortil der nu bevilges aarlig 10,000 Kr. Det ærede Medlem oplyste, at Fællesrepræsentationen havde andraget om en Forhøjelse til 20,000 Kr., hvilket ikke er efterkommet. Det andet angik „Haandværksmestres Studierejser i Ind- og Udlandet“, hvortil der bevilges 10,000 Kr., og som Fællesrepræsentationen andrager om at faa forhøjet til 15,000 Kr.; saaledes at 10,000 Kr. udelukkende anvendes til Rejser i Indlandet, hvilket heller ikke er optaget paa Budgettet. Maa jeg sige, at alle de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem fremkom med om Statens Pligt til at støtte uformuende Haandværkslærlinge, saaledes at de kunne dygtiggøres gennem teknisk Undervisning, og om det rigtige og retfærdige i ogsaa at komme Haandværksmestre til Hjælp til deres videre Uddannelse kan jeg fuldstændig tiltræde. Men man kan jo ikke paa Budgettet for et enkelt Aar opstille alle de Forslag om Forhøjelser, der i og for sig kunde være ønskelige. Bevillingen til Haandværksmestres Rejser i Indlandet gaves

første Gang 1900—01 med 5,000 Kr. Før har der været givet en Bevilling af 5,000 Kr. til Rejser i Udlandet; dette Beløb blev efter 10 Aars Forløb fordoblet, saaledes at de andre 5,000 skulde anvendes alene til Rejser i Indlandet. Jeg har fundet det noget for tidligt allerede nu at foreslaa denne sidste Bevilling fordoblet, skønt det naturligvis for Administrationen, for mig vilde være meget behageligt at have en Del flere Penge at raade over, da Ansøgere, som ogsaa oplyst af det ærede Medlem, ere meget talrige. Men jeg mener, at 5 Aar bør man gennemgaaende lade gaa mellem hver Gang, man skrider til Forhøjelse eller Forsøg paa Forhøjelse af denne Art Bevillinger. Den anden Bevilling, til Lærlinges videre Uddannelse, er i sin nuværende Størrelse et Aar ældre. Den bevilgedes første Gang i 1888—89 med 4,000 Kr., blev senere forhøjet til 6,000 Kr., og paa Finansloven for 1899—1900 forhøjedes den til 10,000 Kr. Ogsaa denne kunde jeg selvfølgelig ønske forhøjet, og naar de 5 Aar ere gaaede, vil der ogsaa, til næste Gang altsaa, ske Forslag derom. Men i disse og alle lignende Sager maa der jo i det hele gøre sig et vist Hensigtsmæssighedshensyn gældende. Om jeg meget vel kan være enig med det ærede Medlem i, at en Forhøjelse af disse Konti hører til de berettigede Krav, maa der jo ogsaa tages Hensyn til, hvad der med Rimelighed kan forlanges af ny Bevillinger og Forhøjelser for et enkelt Aar. Og formodentlig har det ærede Medlem ikke overset, at der paa Hovedkontoen „for Industri og Haandværk“ paa Finanslovsforslaget foreslaas en Forhøjelse paa 35,000 Kr.; nemlig til de tekniske Skoler. Naar det ærede Medlem taler om de Krav paa forøgede Bevillinger, som Industri og Haandværk burde kunne stille, burde det ærede Medlem heller ikke helt have overset eller forbigaaet i Tavshed, at Finanslovsforslaget netop indeholder Fyldestgørelse af saadanne Krav, Forslag om en forøget Bevilling paa 35,000 Kr. Af de Krav, der for Tiden kunne ligge for, og hvorom altsaa Fællesrepræsentationen har henvendt sig til Ministeriet, har jeg anset dette om forøget Tilskud til de tekniske Skoler som det mest nærliggende, eftersom det dog, naar alt kommer til alt, har en større Betydning, at de tekniske Skoler kunne fortsætte deres Liv og Udvikling i Ro, fremfor om et større eller mindre Antal Haandværksmestre i det første Aar kunne opnaa Rejsestipendium. Denne Bevilling om en Forøgelse paa 35,000 Kr. til de tekniske